

Λειτουργικοί τύποι

/ [Πεμπτουσία](#)· [Ορθοδοξία](#)· [Πολιτισμός](#)· [Επιστήμες](#)

Από τις πρώτες ημέρες μετά την Ανάληψη του Χριστού οι Απόστολοι τελούσαν το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, γιατί ήθελαν πολύ να Τον θυμούνται, να Τον αισθάνονται κοντά τους. Καθημερινά είχαν σύναξη στην οποία έψαλλαν ύμνους, θυμόντουσαν γεγονότα από τη ζωή, τα θαύματα, τα λόγια και κυρίως τα Πάθη και την Ανάσταση του Χριστού κι ύστερα επαναλάμβαναν τα λόγια Του, όπως τους τα είχε παραδώσει στο Μυστικό Δείπνο, ευλογούσαν τον άρτο και τον οίνο και κοινωνούσαν όλοι. Σιγά-σιγά προστέθηκαν συγκεκριμένοι ύμνοι και συγκεκριμένες προσευχές και διαμορφώθηκε η Θεία Λειτουργία όπως την τελούμε σήμερα.

Εδώ και πολλούς αιώνες στην ορθόδοξη εκκλησία έχουν καθιερωθεί τρεις τύποι λειτουργιών.

Η πιο συνηθισμένη είναι η λειτουργία του
Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

Παρόμοια, αλλά πιο εκτενής, είναι του **Αγίου Βασιλείου**

που τελείται δέκα φορές το χρόνο
τις πέντε Κυριακές της Σαρακοστής, τη Μεγάλη Πέμπτη και το Μέγα Σάββατο
τις παραμονές Χριστουγέννων και Θεοφανείων
και την 1η Ιανουαρίου που γιορτάζεται η μνήμη του

Στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, τις καθημερινές
-όχι το Σάββατο και την Κυριακή - τελείται η

Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων
ή Προηγιασμένη, όπως τη λέμε πιο απλά.

Την ημέρα της εορτής του **Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου** (23 Οκτωβρίου),
πρώτου επισκόπου Ιεροσολύμων, σε πολλούς ναούς τελείται η Θεία Λειτουργία του
Αγίου Ιακώβου.

Συνήθως η Θεία Λειτουργία τελείται το πρωί. Μπορεί όμως να γίνει και τη νύχτα
(αγρυπνία). Για την τέλεσή της απαιτείται Αγία Τράπεζα, ιερά σκεύη και ιερά
άμφια και τα τίμια δώρα, δηλαδή το πρόσφορο (άρτος ένζυμος – ζυμωτό ψωμί) και
το νάμα (οίνος ερυθρός – κόκκινο κρασί). Η Θεία Λειτουργία δεν μπορεί να είναι
μυστική, δηλαδή να την τελεί μόνος του ο ιερέας. Χρειάζεται οπωσδήποτε
συμμετοχή των πιστών, τουλάχιστον ενός, που μπορεί να είναι ο ψάλτης.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

